

สามัคคีคือพลัง...จากนิทานอีสป...วัวสามสหยา

นำเสนอเมื่อ : 5 พ.ค. 2552

ประเทศไทยเรากำลังต้องการความสามัคคี เลยน่านิทานให้ฟังคะ.....

ครั้งหนึ่งยังมีวัวอยู่สามตัว เป็นเพื่อนที่ดีมีความเกี่ยวข้องที่สามัคคีต่อกัน มันทั้งสามอาศัยอยู่ในทุ่งกว้างที่ป่าใหญ่แอฟริกา มันทั้งสามตัวจะไปไหนมาไหนไม่ว่าจะเป็นเวลากินหญ้าหรือแม่แต่ในเวลาอน ก็จะไปอยู่ที่ที่ใกล้ ๆ กันอยู่ตลอดเวลา มีอยู่ในวันหนึ่ง ในขณะที่วัวทั้งสามตัวกำลังรวมกลุ่มกันยืนกินหญ้าอยู่นั้น ก็เกิดได้มีสิงโตหัวโซ่ตัวหนึ่งเดินผ่านมาและได้เห็น มันหมายที่จะบุกเขาจับกินเป็นเหยื่อ

" วา! พวกมันดูหนาวรอยมากเลยทีเดียวน "

แต่วัวทั้งสามตัวได้รวมพลังกันกางเขยยืนจังก้าหันหน้าเข้าปะทะกับสิงโตอย่างไม่มีที่ท่าว่าจะกลัวเกรงแต่อย่างใด " มอๆๆ กางเขยหันหน้าสู้กับสิงโต ห้ามแยกจากกันเป็นอันขาด "

สิงโตจึงไม่สามารถที่จะเข้าไปในที่ที่ใกล้ ๆ และทำอะไรพวกมันได้เลยสักนิด เพราะฉะนั้นสิงโตจึงทำได้ก็แค่นั่งเฉยๆเดินเมื่อยมืองอยู่ห่าง ๆ มันเฝ้ารอดคอยเพื่อหาโอกาสที่จะบุกเขาโจมตี แต่แล้วก็ต้องถอยห่างออกไปในที่สุด

" ถ้าพวกเราร่วมมือสามัคคีกันแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องกลัวภัยสิงโตตัวนั้นเลยสักนิด "

สิงโตรู้สึกอับอาย เป็นอย่างมาก ที่ไม่สามารถที่จะกินวัวทั้งสามตัวพวกมันได้

" มันน่าที่จะมีหนทางอะไรที่ ดี ๆ อยู่บ้างนะ " สิงโตพยายามใช้ความคิด

"อ้อ ช่างแล้ว..! ว่าด้วยเหตุใดเข้าถึงได้บุกเข้าไปจับกินพวกมันไม่ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้น...ก็เพราะว่าพวกมันมีความสามัคคีกันนั่นเอง,,, ดังนั้นก่อนอื่นได้ ขาก็จำเป็นที่จะต้องจัดการทำให้พวกมันแตกแยกขาดความ สามัคคีต่อกัน...แล้วตอนนั้นแหละ ขาก็จะกินพวกมันได้ที่ละตัว ๆ ง่าย ๆ "

สิงโตก็เลยย้อนกลับมาปรากฏตัวในที่ ทุ่งกว้างที่พวกวัวทั้งสามอยู่อีกครั้งหนึ่ง "ดีจังเลย...ดูสิ...นั่นพวกมันกำลังแยกกันออกไปยืนกินหญ้าอยู่ในที่ที่ห่าง ๆ อยู่พอดีเลยทีเดียวนะ "

และเมื่อมันคิดได้ตั้งนั้นแล้ว

สิงโตรีบเดินไปในที่ที่ใกล้ ๆ กับวัวตัวสีแดงก่อนอื่นใด แล้วกระซิบด้วยเสียงที่อ่อนหวานที่สุดว่า " นี่..นายสีแดง เราต้องขอยอมแพ้ในความเก่งกาจของพวกท่านแล้วละ เพราะพวกท่านนั้นทั้งเก่งทั้งแข็งแรง..เราขอนับถือ..แต่วานะ..เราอยาก
รู้จริงเลยว่าท่านทั้งสามนั้นใครคือผู้ที่เก่งและแข็งแรงที่สุดในฝูงละ" วัวตัวสีแดงจึงพูดว่า " พวกเรานั้นทั้งเก่งและแข็งแรงด้วยกันทั้งสามนั้นแหละ," สิงโตทำท่าที่เป็นตกใจแต่ที่ขาได้ยืมมาจากวัวตัวอื่นนั้น..มันไม่ใช่อย่างเช่นที่ท่านพูดนี้ ! " จริงนะ..."

วัวตัวสีแดงรู้สึกแปลกใจเป็นอย่างมาก จึงได้ถามไปว่า " แล้วพวกนั้นพูดว่าอย่างไร"
สิงโตจึงได้ที่พูดว่า " วัวตัวสีน้ำตาลนั้นบอกความมันนั้นทั้งเก่งและ แข็งแรงที่สุดในฝูง
แล้วยังได้บอกอีกด้วยว่าถ้าไม่มีมันแล้ว รับรองว่า
วัวตัวสีแดงกับวัวตัวสีน้ำตาลจะต้องโดนสิงโตกินไปนานนมแล้วเสียด้วยนะ.."
ทำไมมันถึงได้พูดในสิ่งที่ห่วยและแย่มาก ๆ อย่างเช่นนี้ได้
ยังงี้" วัวตัวสีแดงเมื่อได้ฟังดังนั้นก็โกรธเป็นอย่างมาก...

สิงโตก็ได้ไปพูดบอกหลอกหลวงแบบเช่นนี้กับวัวตัวสีน้ำตาล และวัวตัวสีดำนอกด้วย...
" นี่ นู๊ วัวตัวสีน้ำตาลทานได้ ฟังแล้วหรือยัง? วา วัวตัวสีดำนอกว่า
มันนั้นต้องมีหน้าที่ดูแลป้องกันภัย ให้กับวัวทั้งสอง
เพราะว่าวัวทั้งสองตัวนั้นทั้งอ่อนแอและทำอะไรที่เป็น ประโยชน์ไม่ได้เสียเลย.. "
" มอ ๆ ๆ ๆ โอยนี่ขงโกรธแล้วด้วยนะ " สิงโต
พูดหลอกหลวงแบบนี้กับวัวทั้งสามตัวตามแผนการณโดยอย่างแนบเนียนมากเสียด้วยสิ

ในที่สุด..ที่ทุ่งกว้างของป่าใหญ่ก็เป็นสนามของการต่อสู้เสียแล้ว...เริ่มต้นจากวัวตัวสีดำนอกเลย
มันตะโกนขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า
" มาเลย เราจะต่อสู้อันนี้ เพื่อให้รู้ให้แน่ชัดว่าใครคือผู้ที่เก่งและแข็งแรงที่สุดในฝูง
" "วัวตัวสีแดงก็เหมือนกันก็พูดขึ้นด้วยความไม่ไหว "ตัวที่เก่งและแข็งแรงที่สุดก็คือข้า"
มันทั้งสามตัวจึงเริ่มต่อสู้กัน..โดยใช้เขี้ยวอันแหลมคมของพวกมันนั่นเอง..เสียบแทง
ซึ่งกันและกันอย่างไมยอกลมดละให้กันและกันเลยสักน้อยนิดเสียด้วย...

" มอ ๆ ๆ มอ ๆ ๆ.. มอ่งเท่งสิ" สัตว์ทั้งสามตัวจึงมีอันต้องนองและเต็มไปด้วยเลือด
มันทั้งสามตัวได้รับบาดเจ็บเป็นอย่างมากและอ่อนแรงลงอย่างไม่ได้สติ จากการต่อสู้
"มอ ๆ ๆ.. ข้าไม่ปรารถนาที่จะอยู่กับพวกเจ้าอีกต่อไป "
ทั้ง ๆ ที่เคยมีความสามัคคีและเป็นมิตรที่ดีต่อกัน แต่เพราะเชื่อคำยุยง
สามตัวจึงเกลียดชังกัน ขาดความสามัคคี ขาดความเป็นมิตรที่ดีต่อกันและกันไปในที่สุด
ในตอนนั้นสิงโตก็ยิ้มด้วยความพอใจ
เพราะสามารถเข้าไปจับพวกวัวที่อ่อนแรงใกล้ตายได้ที่ละตัว ที่ละตัว
สนใจสบายโกไปตั้งสามวันเต็ม ๆ เลยทีเดียว...

นิทานเรื่องนี้..ได้เล่าถึงวัวที่คือผู้ที่ได้รับการหลอกหลวง
จากสิงโตที่ขวาลือขึ้นมา...จนทำให้ต้องมาแตกขาดความสามัคคีและความ มีมิตรภาพที่ดีต่อกัน "
จงให้ความสำคัญและให้ความเชื่อใจ กับคนหรือ เพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน " ...

เหมือนประเทศไทยเรานะ.....คุณวามะ...

